

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/2154/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120454661
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Piačeková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120454661.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PATRIOT GROUP, s. r. o., so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín, IČO: 45 407 657, v zast.: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907, proti povinným 1.) MALCOM, spol. s.r.o., so sídlom Pri potoku 53/17, 906 38 Rohožník, IČO: 36 360 244, 2.) K. K., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. K. K. XX/XX, XXX XX V., zastúpených spoločným právnym zástupcom: DEDÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 50 735 764, o vymoženie príslušenstva pohľadávky, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Nina Banášová, so sídlom exekútorského úradu Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, IČO: 42 171 547, pod sp. zn. XXXEX XX/XX, o návrhu povinných na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinných na zastavenie exekúcie z a m i e t a .
- II. Súd oprávnenému p r i z n á v a nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 67,81 eur od povinných, ktorý bude vymáhaný na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 16.12.2020 domáhal od povinných vymoženia príslušenstva pohľadávky na základe exekučného titulu - opravný rozhodcovský rozsudok sp. zn. R XX/ XXXX zo dňa 02.12.2020, vydaného rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom LL.M. (ďalej len ako „exekučný titul“). Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 11.12.2020.

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu poveril dňa 02.02.2021 vykonaním exekúcie súdnu exekútoriku Mgr. Ninu Banášovú, exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, IČO: 42 171 547, ktorá exekúciu vedie pod sp. zn. XXXEX XX/XX.

3. Povinný č. 1 si uvedomenie o začatí exekúcie si v elektronickej dátovej schránke prevzal dňa 10.02.2021. Povinný č. 2 si upovedomenie o začatí exekúcie do dnešného dňa neprebral. Dňa 22.02.2021 bol súdnemu exekútorovi doručený do elektronickej dátovej schránky návrh povinných na zastavenie exekúcie prostredníctvom ich právneho zástupcu. Povinní teda podali návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Povinní zastávajú názor, že vydaný rozhodcovský rozsudok nemohol ani nemôže slúžiť ako podklad spôsobilý stať sa vykonateľným exekučným titulom, nakoľko týmto sa môže stať len rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní. Povinní uvádzajú, že v rozhodcovskom rozsudku absentuje označenie rozhodcovského súdu, ktorý toto rozhodnutie vydal. Povinní nespochybujú skutočnosť, že rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní rozhodcovským súdom môže slúžiť ako vykonateľný exekučný titul na začatie exekúcie, avšak takéto rozhodnutie musí skutočne vydať rozhodcovský súd, nie len fyzická osoba ako rozhodca, v tomto prípade JUDr. Milan Vojtek LL.M., ktorý ani je zapísaný v zozname rozhodcov zverejnenom na stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Povinní považujú za absolútne zarážajúcu skutočnosť, že exekúcia

vedená pod sp. zn. XXXEX XX/XX bola voči povinným začatá len na základe predloženia akejsi listiny, ktorú vydala fyzická osoba, ktorá nemá žiadnu právomoc vydávať právne záväzné rozhodnutia. V danom prípade začatie predmetnej exekúcie navyše predstavuje vážny zásah do práv povinných, pričom daný stav stále pretrváva a vznikol len na podklade listiny, ktorá absolútne nie je spôsobilou stať sa vykonateľným exekučným titulom. Podľa povinných doložka právoplatnosti a vykonateľnosti byť vyznačená ani nemôže, keďže osoba nedisponuje právomocou vydávať rozhodnutia a vyznačovať na nich ich právoplatnosť a vykonateľnosť. Podľa povinných dohoda o zaplatení dlhu v splátkach uznanie záväzku, neuznanie záväzku č. 0172 2017 zo dňa 18.07.2017 (ďalej len „dohoda“) predstavuje absolútne neplatný právny úkon, a preto nebola ani nemohla byť platne dojednaná údajná rozhodcovská doložka, ktorá má byť jej súčasťou. Z tohto dôvodu o predmete sporu nebol nikdy oprávnený rozhodovať rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní. Odhladnuc teda od faktu, že rozhodca ako fyzická osoba sám o sebe nemá právomoc svojvoľne vydávať rozhodnutia zaväzujúce iné osoby, a teda ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok zo dňa 02.12.2020 z dôvodu absencie platne dojednanej rozhodcovskej doložky. Navyše podľa povinných ani neboli splnené podmienky v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoRK“) na začatie riadneho rozhodcovského konania. Podľa povinných je znenie dohody neurčité, zmätočné a z jej dikcie je prinajmenšom nejasné, čo je vlastne jej predmetom. V dohode podľa povinných nie je vymedzený právny dôvod vzniku záväzku, teda nie je zrejmé aký dlh povinný uznáva resp. neuznáva. V dohode je uvedená len fakturovaná suma vo výške 12 746,91 eur bez uvedenia čísla faktúry a dátum splatnosti 22.05.2017, pričom povinní takýto záväzok voči oprávnenému v účtovníctve neevidujú a nikdy im takáto faktúra na uvedenú výšku a splatnosť zo strany oprávneného nebola doručená. Povinní teda nerozumejú, aká pohľadávka mala byť predmetom samotného obsahu dohody. V kontexte uvedených skutočností majú povinní za to, že dohoda nezaložila žiadne práva a povinnosti medzi oprávneným a povinnými, a nakoľko je dohoda považovaná za neplatný právny úkon, nemôže ostať v platnosti ani rozhodcovská doložka, v zmysle ktorej by bol o predmete sporu oprávnený rozhodovať rozhodcovský súd, v danom prípade dokonca neoprávnene osoba rozhodcu. Povinní uvádzajú, že im zo strany oprávneného nebola nikdy doručená ani iným spôsobom predložená faktúra vystavená na sumu, predstavujúcu údajný nárok oprávneného v zmysle čl. I bodu 1.4 Dohody ani iným spôsobom osvedčený nárok na zaplatenie tejto pohľadávky. Rovnako tak im nikdy nebola doručená ani žiadna výzva na úhradu predmetného záväzku. Povinní preto nerozumejú na základe čoho si oprávnený v súčasnosti uplatňuje nárok na zaplatenie nižšie špecifikovaných nárokov, ktoré boli v Dohode uvedené, a to: a) nárok na úrok z omeškania vo výške 12,5 % p.a. odo dňa nasledujúceho po splatnosti hore uvedeného právneho titulu resp. titulov až do dňa podpisu Dohody v zmysle bodu 1.2 Dohody; b) nárok na úrok z omeškania vo výške 17,6 % p.a a zmluvnú pokutu 0,2 % za každý deň omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti hore uvedeného právneho titulu resp. titulov do zaplatenia v zmysle bodu 1.3 Dohody; c) náklady spojené s vymáhaním pohľadávky a súvisiace trovy vo výške 25 % z pohľadávky veriteľa v zmysle bodu 1.4 Dohody (ďalej spolu ako „Príslušenstvo pohľadávky“). Z doteraz uvedených skutočností vyplýva, že oprávnený neosvedčil ani základné atribúty potrebné pre vydanie rozhodcovského rozsudku, keďže neosvedčil existenciu svojho nároku, a preto rozhodca ani nemal predmetný rozhodcovský rozsudok vydať. Ako povinní vyššie uvádzajú, z dôvodu neplatnosti dohody, oprávnený nemá nárok na zaplatenie istiny vo výške 2.246,91 eur, ani na zaplatenie príslušenstva pohľadávky. Z toho vyplýva, že povinní voči oprávnenému neevidujú žiaden splatný záväzok, a preto neexistoval právny dôvod pre vydanie rozhodcovského rozsudku, ktorý má slúžiť ako exekučný titul pre začatie exekúcie voči povinným. Podľa povinných neplatnosť dohody zakladá neplatnosť aj samotnej rozhodcovskej doložky, ktorá tvorí jej neoddeliteľnú súčasť. Znenie rozhodcovskej doložky je podľa povinných nejasné, neurčité a obsahovo zmätočné. Zmätočnosť a nejednoznačnosť úpravy rozhodcovskej doložky vo svetle vyššie uvedených skutočností vedie podľa povinných k absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky a opätovne potvrdzuje fakt, že o údajnom záväzku oprávneného voči povinným nebol oprávnený rozhodovať rozhodcovský súd, v danom prípade neoprávnene rozhodca. Podľa povinných povinný č. 2 nemal v zmysle Dohody postavenie pristupujúceho dlžníka, ale iba postavenie konateľa spoločnosti MALCOM, spol. s r. o.. Uvedené vyplýva zo samotnej dohody, nakoľko povinný č. 2 nie je uvedený medzi účastníkmi tejto dohody, ale len ako osoba konajúca v mene povinného č. 1. Na to, aby mal povinný č. 2 postavenie účastníka dohody, musel by byť takto výslovne označený, spolu s uvedeným základných identifikačných údajov, ktoré by boli spôsobilé odlíšiť ho od iných osôb. V dohode navyše absentuje podpis povinného č. 2 ako údajného pristupujúceho dlžníka. V zmysle uvedeného považujú povinní za preukázané, že povinný č. 2 nie je pristupujúcim dlžníkom, ale len konateľom povinného č. 1. tomto zmysle v rozhodcovskom konaní rozhodca opätovne procesne pochybil, keď vydaním rozhodcovského rozsudku zaviazal povinného č. 1 a povinného č. 2 na spoločné a nerozdielne plnenie, nakoľko povinný č. 2 ako fyzická osoba

nikdy ani nedisponoval pasívnou vecnou legitímáciou v konaní. V dôsledku vyššie uvedeného nebola v rozhodcovskom konaní dodržaná zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania. Rozhodca v rozhodcovskom rozsudku podľa povinných nedostatočne odôvodnil jeho vydanie v predmetnom znení, pričom sa nedostatočne vysporiadal s ich viacerými tvrdeniami, vrátane podanej námietky nedostatku jeho právomoci rozhodovať o predmete sporu, pričom pri rozhodovaní a vydaní sporného rozhodcovského rozsudku vychádzal takmer výhradne na podklade neplatnej dohody a nesúvisiacich podkladoch priložených oprávneným k žalobe. Povinní dávajú do pozornosti časové hľadisko vzťahujúce sa na rozhodcovské konanie, v ktorom bol rozhodcovský rozsudok slúžiaci ako exekučný titul pre začatie exekúcie vydaný. Žaloba, ktorou sa oprávnený domáhal toho, aby rozhodca zaviazal povinných k úhrade sumy 2.246,91 eur s príslušenstvom (ďalej len „žaloba“) bola podaná rozhodcovi dňa 10.11.2020. Ešte v ten istý deň, t. j. 10.11.2020 vydal rozhodca rozhodcovské uznesenie zo dňa 10.11.2020 (ďalej len „uznesenie“), ktorým začal rozhodcovské konanie a prijal funkciu rozhodcu. Dôkaz: Rozhodcovské uznesenie o začatí rozhodcovského konania zo dňa 10.11.2020, sp. zn. V. XX/XXXX. Uznesenie bolo povinným doručené dňa 19.11.2020. Následne rozhodca dňa 30.11.2020 vydal rozhodcovský rozsudok zo dňa 30.11.2020, sp. zn. V. XX/XXXX (ďalej len „Pôvodný rozhodcovský rozsudok“) a o dva dni na to bol vydaný aj sporný rozhodcovský rozsudok slúžiaci ako údajný exekučný titul pre začatie exekúcie voči povinným. Dôkaz: Rozhodcovský rozsudok zo dňa 30.11.2020, sp. zn. V. XX/XXXX. Vzhľadom k tomuto krátkemu časovému úseku vzťahujúcemu sa k rozhodcovskému konaniu nebola povinným poskytnutá primeraná lehota na vyjadrenie sa k žalobe podanej oprávneným a v tomto smere k riadnemu uplatneniu ich procesných práv a oprávnení v danom rozhodcovskom konaní. Povinní zároveň opätovne poukazujú na skutočnosť, že nerozumejú dôvodom vydania poverenia na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi a následnému začatiu exekúcie na základe uvedeného údajného exekučného titulu, nakoľko všetky svoje predošlé záväzky voči oprávnenému či pôvodnému veriteľovi riadne splnili, z neplatnej dohody im nemohli vzniknúť žiadne nové záväzky a v účtovníctve takisto nevedú záväzok voči oprávnenému v danej výške. Ak by exekútor vymohol peňažné plnenie od povinných, jednalo by sa o bezdôvodné obohatenie na strane oprávneného, nakoľko oprávnený nemá nárok na akékoľvek plnenie voči povinným, a to z dôvodov špecifikovaných vyššie. Povinní majú za to, že v danom prípade je naplnený dôvod pre zastavenie exekúcie v celosti, nakoľko exekučný titul, ktorým má byť rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom nie je vykonateľný, t. j. že neboli splnené procesné predpoklady, ktoré sa vyžadujú na to, aby exekučný titul mohol byť podkladom pre exekúciu. Povinní majú za to, že exekučný súd sa mal už pri doručení návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie voči povinným zaoberať otázkou, či rozhodcovský rozsudok slúžiaci ako údajný exekučný titul bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie a posúdiť jeho vykonateľnosť, pričom sa mal zaoberať najmä absenciou označenia rozhodcovského súdu v rozhodcovskom rozsudku, ako aj absenciou platnej rozhodcovskej zmluvy (dohody), na základe ktorej by vôbec mal právomoc prejednať spor rozhodcovský súd a následne vydať rozhodcovský rozsudok. Rozhodcovský rozsudok nespĺňa podmienku vykonateľnosti, a to tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Formálna stránka vykonateľnosti Rozhodcovského rozsudku nie je dodržaná, nakoľko tento nebol vydaný v zmysle právneho predpisu upravujúceho rozhodcovské konanie, a teda podľa ZoRK, nakoľko ho vydala neoprávnená osoba „rozhodcu“ a nie príslušný rozhodcovský súd. Odhliadnuc od faktu, že rozhodca ako fyzická osoba sám o sebe nemá právomoc svojoľne vydávať rozhodnutia zaväzujúce iné osoby, a teda ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok, z dôvodu absencie platne dojednanej rozhodcovskej doložky či rozhodcovskej zmluvy navyše ani neboli splnené podmienky v zmysle ZoRK na začatie riadneho rozhodcovského konania. Materiálnu stránku vykonateľnosti rozhodcovský rozsudok nespĺňa, nakoľko tento bol vydaný arbitrárne, rozhodca nedostatočne odôvodnil jeho vydanie, pričom sa rovnako nedostatočne vysporiadal s námietkami povinných týkajúcich sa okrem iného aj nedostatku právomoci rozhodcu prejednať daný spor. V zmysle vyššie uvedeného majú povinní za to, že exekučný súd, ktorému bol doručený návrh oprávneného na začatie exekúcie voči povinným mal povinnosť ex offo skúmať vykonateľnosť exekučného titulu, ktorým mal byť rozhodcovský rozsudok a posúdiť jeho formálnu ako aj materiálnu vykonateľnosť. Nakoľko tak exekučný súd nespravil a napriek nevykonateľnosti rozhodcovského rozsudku vydal poverenie na začatie exekúcie súdnemu exekútorovi, majú povinní za to, že sú dané dôvody pre zastavenie exekúcie nakoľko skutočnosti, ktoré povinní uvádzajú bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Vzhľadom na uvedené povinní navrhujú, aby sú exekučné konanie zastavil.

4. K návrhu povinných na zastavenie exekúcie oprávnený uviedol, že zákon o rozhodcovskom konaní nevyžaduje, aby bol rozhodca zapísaný v zozname rozhodcov, a rovnako tak nemusí pôsobiť pod

rozhodcovským súdom, resp. stálym rozhodcovským súdom. Uvedený spôsob ustanovenia rozhodcu reflektuje zmluvnú voľnosť účastníkov zmluvných vzťahov, pričom v danom prípade sa zmluvné strany dohodli na ustanovení tzv. ad hoc rozhodcu, čo priamo vyplýva aj z uzavretej rozhodcovskej doložky. Na podporu tvrdení oprávnený poukázal taktiež na Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, spis. zn. 41CoR/6/2019 zo dňa 20.11.2019, ktorý riešil totožnú právnu otázku s nasledovným odôvodnením: „Vzhľadom na to, že kúpna zmluva uzavretá medzi žalobcom 1/ a žalovaným bola uzavretá platne, bola platne uzavretá aj rozhodcovská doložka, ktorá bola uzavretá v súlade s § 8 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého zmluvné strany sa môžu dohodnúť na osobe rozhodcu (rozhodcov) alebo na postupe jeho dodatočného ustanovenia. V zmysle § 15 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní zmluvné strany si za rozhodcu môžu ustanoviť aj osobu nezapísanú do zoznamu rozhodcov, pričom podľa § 6 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcom sa môže stať každá fyzická osoba, na ktorej sa zmluvné strany dohodnú, ak je plnoletá, spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu a je bezúhonná a ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak. Preto pokiaľ si zmluvné strany dohodli v rozhodcovskej doložke, že spor medzi nimi prejedná rozhodca JUDr. Milan Vojtek, ktorý nie je zapísaný v žiadnom zozname vedenom Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky ako rozhodca, ani člen alebo rozhodca stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zákonom, je platným dojednaním rozhodcu, a preto rozhodca JUDr. Milan Vojtek mal právomoc predmetnú vec rozhodnúť v rozhodcovskom konaní. Rozhodca JUDr. Milan Vojtek zároveň v rozhodcovskom rozsudku rozhodol aj o námietke právomoci rozhodcu vznesenej žalobcami 1/ a 2/ tak, že ich námietku právomoci prejednať a rozhodnúť predmetný spor zamietol. Odvolací súd preto námietku žalobcov 1/ a 2/ že rozhodca JUDr. Milan Vojtek nemal právomoc predmetnú vec rozhodnúť, považoval za nedôvodnú.“ Povinní ďalej uvádzajú, že považujú za absolútne neplatný právny úkon Dohodu o zaplatení dlhu v splátkach č. 01722017. Poukazujú na to, že už len zo samotného znenia Dohody „o zaplatení dlhu v splátkach, uznanie záväzku, neuznanie záväzku“ nie zrejmé za akým účelom sa uzatvára a považujú ju za neurčitú a zmätočnú. K tomu oprávnený uvádza, že je zrejmé, že sa jedná o vzorový dokument pri ktorom je možné uzavrieť buď dohodu o zaplatení dlhu v splátkach, dohodu o uznaní záväzku alebo dohodu o neuznaní záväzku, pričom účastníci dohody vyčiarikli tie možnosti dohôd, ktoré uzavrieť nechceli. Povinní tiež uvádzajú, že v dohode nie je vymedzený právny dôvod vzniku záväzku a na základe akého právneho titulu mal záväzok vzniknúť. K tomu oprávnený uvádza, že záväzok je vymedzený jasne, určito a zrozumiteľne. Rovnako tak je zrejmý právny dôvod vzniku tohto záväzku. O tejto skutočnosti svedčí aj fakt, že povinní na základe predmetnej dohody plnili splátky tak ako boli dohodnuté v časti istiny. Keby teda nebol riadne vymedzený dôvod vzniku tohto záväzku, povinní by zrejme nepristúpili k dobrovoľnému splneniu jeho časti. Povinní ďalej uvádzajú, že majú za to, že samotná rozhodcovská doložka je absolútne neplatná a to z dôvodu jej nejasného vymedzenia. K tomu oprávnený uvádza, že rozhodcovská doložka je formulovaná jasne zrozumiteľne, určito a spĺňa všetky náležitosti podľa § 3 a nasl. ZoRK. Predmetná rozhodcovská doložka je opakovane predmetom súdneho prieskumu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, pričom príslušný Okresný súd Banská Bystrica ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici nikdy nevyslovili neplatnosť rozhodcovskej doložky z dôvodov namietaných povinnými. Povinní ďalej uvádzajú, že povinný 2/ nemá postavenie prístupujúceho dlžníka, pričom argumentujú absenciou podpisu povinného 2/ ako prístupujúceho dlžníka. Majú za to, že povinný 2/ podpísal dohodu len v pozícii štatutárneho zástupcu povinného 1/. K tomu oprávnený poukazuje na: Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Obdo V 87/2007: „Skutočnosť, že zmluva, ktorej obsahom je aj ručiteľský záväzok, obsahuje iba jeden podpis za situácie, že záväzok obchodnej spoločnosti zabezpečuje ručením jej spoločník, ktorý je zároveň konateľom spoločnosti, nespôsobuje bez ďalšieho jej neplatnosť. Ak jedna osoba koná v procese vzniku zmluvy za alebo v mene jej viacerých účastníkov, neznamená to, že na zmluve musí byť jej podpis osobitne za každého z nich.“ Otázka absencie dvoch podpisov štatutárneho zástupcu obchodnej spoločnosti na dokumente, ktorým zaväzuje obchodnú spoločnosť ako aj seba ako prístupujúceho dlžníka je taktiež opakovane riešená Okresným súdom Banská Bystrica a Krajským súdom v Banskej Bystrici. Podporne poukazujeme na Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43CoR/5/2018, zo dňa 31.05.2018 v zmysle ktorého: „K otázke, či je potrebné, aby bola zmluva podpísaná každou osobou zvlášť alebo postačuje len jeden podpis tej istej osoby ako ručiteľa a nájomcu odvolací súd rovnako, ako aj žalobca a súd prvej inštancie poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1ObdoV 87/2007 zo dňa 01.01.2011, ako aj na doterajšiu súdnu prax, ktorá je v rozhodnutiach krajského súdu ako súdu odvolacieho zhodná s názorom Najvyššieho súdu SR v citovanom rozhodnutí. Iná by bola situácia, ak by osoba ručiteľa nebola konkretizovaná ako osoba oprávnená konať v mene obchodnej spoločnosti ako nájomcu uzatvárajúceho nájomnú zmluvu, a teda žalobcu 1/ príp. ak by nebola uvedená v záhlaví zmluvy o nájme alebo ak by v zmluve o nájme nebolo obsiahnuté vyhlásenie p. K. E. ako ručiteľa, príp. by chýbal na zmluve,

v ktorej by síce bolo ručiteľské vyhlásenie o splnení záväzku nájomcu, jeho podpis. Takáto, resp. podobná situácia bola riešená rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/115/2015 zo dňa 02.07.2015, na ktoré žalobcovia poukázali a s nemožnosťou aplikácie ktorého na prejednávánú vec sa súd prvej inštancie dostatočne jasne vysporiadal. Obdobnú situáciu posudzoval odvolací súd vo svojom rozhodnutí č.k. 43Cob/127/2012 zo dňa 20.09.2012, ale aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Cob/236/2013 zo dňa 13.02.2014.“ Vzhľadom na vyššie uvedené, máme za to, že povinný 2/ platne pristúpil k záväzku povinného 1/. Povinní ďalej uvádzajú, že boli porušené ich práva v rámci rozhodcovského konania, keď nemohli uplatniť svoje právo konať ako účastníci konania pred rozhodcovským súdom. Taktiež poukazujú na to, že im nebola poskytnutá dostatočná lehota na podanie žalobnej odpovede. K tomu oprávnený uvádza, že pokiaľ malo podľa názoru povinných dôjsť k porušeniu niektorých im patriacich práv v rámci rozhodcovského konania, na prieskum rozhodcovského konania je príslušný Okresný súd Banská Bystrica v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Exekučný súd v žiadnom prípade nemá právomoc skúmať priebeh konania v ktorom exekučný titul vznikol. Napriek tejto skutočnosti oprávnený uvádza, že má za to, že konanie pred rozhodcovským súdom prebehlo v súlade so zákonom ako aj v súlade s rokovacími pravidlami, na ktorých sa účastníci Dohody dohodli. Žiadny právny predpis neurčuje povinnosť rozhodcovskému súdu poskytnúť lehotu na vyjadrenie k žalobe (žalobná odpoveď) v rozsahu, v akom býva zvyčajne poskytnutá v konaní pred všeobecným súdom. Poskytnutie dlhšej lehoty by práve naopak znamenalo zmarenie účelu a zmyslu rozhodcovského konania, kde účastníci takéhoto konania sa domáhajú určenia ich práv a povinností práve preto, že chcú mať tieto práva a povinnosti určené rýchlejšie ako na všeobecnom súde. Oprávnený taktiež poukazuje na skutočnosť, že nemôže ísť o porušenie práva povinných pokiaľ im bola poskytnutá 5 dňová lehota na podanie žalobnej odpovede, keď rovnaká lehota je poskytovaná aj žalobcovi v prípade podania vyjadrenia k tejto žalobnej odpovedi. Povinní ďalej uvádzajú, že exekučný titul - opravný Rozhodcovský rozsudok je chybné odôvodnený keď k vyhotoveniu opravného rozsudku došlo v dôsledku odstránenia chýb v písaní a počítaní, pričom však k vydaniu opravného rozhodcovského rozsudku došlo v dôsledku zmeny vo výroku I, keď v tejto časti bolo konanie podľa opravného rozhodcovského rozsudku zastavené. Oprávnený opätovne poukazuje na to, že exekučný súd neskúma procesný postup v rámci rozhodcovského konania ale len to, či je exekučný titul ktorý v tomto konaní vznikol správny po materiálnej a formálnej stránke. V tejto súvislosti je potom irelevantné, aký dôvod rozhodca v odôvodnení rozsudku uviedol. Nesprávne odôvodnenie rozhodnutia aj v rámci odvolacieho konania pred všeobecným súdom samo o sebe neznamená nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej. Takéto nesprávne odôvodnenie môže mať vplyv na meritórne rozhodnutie len v prípade ak je zrejmé, že na základe nesprávneho odôvodnenia došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, resp. nesprávne zistenému skutkovému stavu. Vzhľadom na uvedené oprávnený má za to, že návrh na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, povinní nepreukázali existenciu žiadneho z dôvodov na zastavenie exekúcie, v nadväznosti na čo žiada konajúci súd, aby návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu. Zároveň si oprávnený uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za toto vyjadrenie, a to vo výške spolu 67,81 eur (54,77 eur vrátane DPH + 13,04 eur vrátane DPH režijný paušál).

5. Súdny exekútor k návrhu povinných na zastavenie exekúcie zo dňa 12.02.2021 uviedol, aby súd návrh povinných na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu zamietol, nakoľko dôvodom návrhu na zastavenie exekúcie sú podľa právneho zástupcu povinných formálne nedostatky exekučného titulu ako aj absencia jeho vykonateľnosti.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučného poriadku“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie

exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

11. Podľa § 46 ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul v ostatných prípadoch orgán na to oprávnený alebo orgán, ktorý schválil dohodu, na podklade ktorej exekúciu zákon pripúšťa.

12. „Vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu nimi schválených. Exekučný poriadok na tomto mieste až do 31. mája 2011 znel na „ vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Táto dikcia zákona bola zmenená a doplnená novelou vykonanou zákonom č. 102/2011 Z. z., tak že bola doplnená o slová „rozhodcovských rozsudkov“, čím spresnila dovtedajšie obsolentné znenie tohto ustanovenia. Napriek tomu však zákonodarcia nepostupoval konzekventne, pretože na základe zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, hovoríme o vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov vydaných rozhodcovskými súdmi - zákon o rozhodcovskom konaní nepozná pojem „rozhodcovská komisia“. Táto nezrovnalosť bola preto korigovaná veľkou novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorá zjednotila predmetný nesúlad v pojme „vykonateľné rozhodnutia vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmierov nimi schválených“, t. j. v pojme, s akým operuje Exekučný poriadok v aktuálnom znení. V zmysle § 7 ods. 1 ZoRK rozhodcovským súdom sa na účely tohto zákona rozumie jediný rozhodca alebo viacerí rozhodcovia. Rozhodcovský rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní podľa citovaného ustanovenia má silu a váhu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Predstavuje tzv. zúženú právomoc civilných súdov v zmysle ustanovenia § 3 CSP.“ (Exekučný poriadok, C.H.BECK, Komentár, 3. vydanie § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku s. 192)

13. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnila. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhne.

14. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

15. Súd sa oboznámil s obsahom spisu, s návrhom povinných na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie.

16. Súd preskúmaním návrhu na zastavenie exekúcie zistil, že povinní navrhli súdu, aby zastavil exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a to z dôvodu nedostatku právomocí rozhodcu vydať rozhodnutie; neplatnosti dohody, na základe ktorej bolo začaté rozhodcovské konanie; nedostatku pasívnej vecnej legitímácie povinného č. 2 v rozhodcovskom konaní; neplatnosť rozhodcovskej doložky; procesné vady rozhodcovského konania.

17. K tvrdeniu povinných, že rozhodca nemal právomoc vydať exekučný titul (rozhodcovský rozsudok), exekučný súd uvádza, že v súvislosti s otázkou, či v exekučnom konaní zákon vylučuje skúmanie (nedostatku) právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu, resp. rozhodcov) rozhodnúť spor, je potrebné rozlišovať, či sa rozhodcovské konanie týka sporu zo spotrebiteľského právneho vzťahu alebo z iného právneho vzťahu. V tomto exekučnom konaní je exekúcia vedená na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn. R XX/XXXX zo dňa 02.12.2020, vydaný JUDr. Milanom Vojtkom LL.M., ad hoc rozhodcom v nespotebiteľskom spore, priebeh konania ktorého upravuje zákon. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len zákon č. „244/2002 Z. z.“), a teda exekučným titulom nie je rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej spore, na ktorý by sa podľa príslušných ustanovení Exekučného poriadku vzťahovala osobitná ochrana. Exekučný poriadok s účinnosťou od 01.04.2017 pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie ustanovuje postup súdu v prípade ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskom spore (§ 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku), kde okrem iného stanovuje povinnosť súdu preskúmať spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu z hľadiska splnenia podmienok podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Exekučný poriadok takúto zákonnú povinnosť výslovne nestanovuje v prípade, ak sa má exekúcia vykonať na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného v nespotebiteľskom spore. V danom prípade sa jedná o rozhodcovský rozsudok, ktorého podkladom je obchodno-závazkový vzťah náhrady škody voči konateľom obchodnej spoločnosti. V prípade takéhoto rozhodcovského rozsudku exekučný súd nie je oprávnený preskúmať založenie právomoci rozhodcovského súdu v nespotebiteľskom spore prostredníctvom rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej podľa príslušných ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z., ani iné nedostatky takejto rozhodcovskej zmluvy. Súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 9/2012 podľa ktorého, exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu a teda platnosť resp. existenciu rozhodcovskej zmluvy v sporoch nespotebiteľského charakteru. Zároveň zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní poskytuje účastníkovi podať na príslušný súd žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. V zmysle uvedeného ak sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu (ako tomu bolo v tomto prípade), tak ustanovenia Zákona o rozhodcovskom konaní a súčasne ustanovenia Exekučného poriadku vylučujú v exekučnom konaní skúmanie založenia právomoci rozhodcovského súdu, ktorý exekučný titul v nespotebiteľskom spore vydal. V takýchto prípadoch (v sporoch z iného než zo spotrebiteľského vzťahu) sa premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú písané pre bdelych“).

18. Ohľadom otázky skúmania (nedostatku) právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu, resp. rozhodcov) rozhodnúť, spor exekučný súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 282/2020 zo dňa 10.11.2020, v ktorom ústavný súd skonštatoval: „V inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti, resp. neexistencie rozhodcovskej doložky, resp. zmluvy, keďže na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 zákona o rozhodcovskom konaní, resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní). Možnosť uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v nesporebiteľských veciach vylučuje skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pričom nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní.“

19. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 ECdo 7/2013 zo dňa 26.06.2013, podľa ktorého: „Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného, než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby žalobou podanou na príslušnom súde sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods. 1 písm. c/), vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V týchto ustanoveniach sa totiž premieňa klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú písané pre bdelych“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných, než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel - boli by nadbytočné.“

20. Exekučný súd ďalej uvádza, že ešte pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie sa zoberal otázkou, či predložený exekučný titul spĺňa náležitosti ustanovené Exekučným poriadkom. Po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu dospel súd k právnomu záveru, že predložený exekučný titul je po formálnej aj materiálnej stránke vykonateľný a preto dňa 02.02.2021 vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi. K spôsobilosti rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011, podľa ktorého: „Vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, účinky rozhodcovského rozsudku majú ten dôsledok, že exekučný súd musí s takýmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní. Konkrétne to teda znamená, že rozsudkom rozhodcovského súdu je exekučný súd viazaný rovnako, ako je viazaný rozsudkom všeobecného súdu. Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže exekučný súd naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu. V súlade so zásadou rovnocennosti platí vyššie uvedené bez ohľadu na to, či exekučným titulom je rozsudok, ktorý vydal všeobecný súd alebo rozhodcovský súd.“

21. Súd zároveň v tomto bode zdôrazňuje, že otázka problematiky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť nespotrebitel'ský spor na základe rozhodcovskej zmluvy; otázka neplatnosti rozhodcovskej doložky; otázka väd rozhodcovského konania a rozhodcovského rozsudku a otázka pasívnej vecnej legitímácie povinného č. 2 predstavuje okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, a teda predstavuje okolnosti, ktoré buď skúmal alebo mal skúmať po podnete povinného orgán, ktorý exekučný titul vydal, v spojení so skutočnosťou, že povinný má zákonnú možnosť podľa zákona č. 244/2002 Z. z. podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorým sa iniciuje osobitné konanie pred na to príslušným všeobecným súdom oprávneným prejednať otázku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy v nespotrebitel'skom spore, v čoho dôsledku problematika námietky nedostatku právomoci rozhodcovského súdu v nespotrebitel'skom spore nespadá do preskúmvacej právomoci exekučného súdu. V exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku základného konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúma len to, či po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie podľa taxatívnych ustanovení Exekučného poriadku, teda či po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Exekučný súd je v danom štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, jeho výrokom, preto súd nemôže predmetné rozhodnutie, na podklade ktorého sa exekúcia vykonáva, spochybniť bez priameho dôkazu, ktorý by preukázal nevykonateľnosť exekučného titulu, resp. neprípustnosť vykonania exekúcie. Nakoľko sa jedná o exekučný titul vydaný v nespotrebitel'skom spore, exekučný súd v rámci časti exekučného konania o rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie preskúmal exekučný titul z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti, a dospel k záveru, že exekučný titul spĺňa náležitosti formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Zároveň v zmysle ustálenej judikatúry všeobecných súdov v súlade so zásadou rovnocennosti platí, že rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu. Na základe uvedeného exekučný súd nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) nielen rozsudku všeobecného súdu, ale ani rozsudku rozhodcovského súdu, a preto nemôže tak prihliadať ani na okolnosti, ktoré mali byť povinným namietané v základnom konaní. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, teda exekučný súd nemôže naprávať ani prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu.

22. Exekučný súd uvádza, že nárok oprávneného uplatnený v tomto exekučnom konaní je presne špecifikovaný v bode 2. odôvodnenia exekučného titulu. Čo sa týka tvrdenia povinných, že všetky svoje predošlé záväzky voči oprávnenému či spoločnosti KrytStav, spol. s r. o. ako pôvodnému veriteľovi riadne splnili, exekučný súd konštatuje, že povinní podaným návrhom na zastavenie exekúcie nepreukázali, že by pohľadávku oprávneného judikovanú právoplatným a vykonateľným exekučným titulom splnili.

23. Opierajúc sa o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011 citované v bode 20. tohto uznesenia exekučný súd konštatuje, že nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku rozhodcovského a preto mu ani neprináleží vyjadrovať k otázke platnosti resp. neplatnosti dohody, na základe ktorej bolo začaté rozhodcovské konanie.

24. Na záver súd dodáva, že preskúmaním exekučného titulu mal za preukázané, že nedostatok právomoci rozhodcu, zmätočnosť a neplatnosť dohody, neplatnosť a zmätočnosť rozhodcovskej doložky, výšku nároku oprávneného, vecnú legitímáciu povinného č.2 a vady rozhodcovského konania, že dané skutočnosti boli zo strany povinných uplatnené nielen v návrhu na zastavenie exekúcie, ale už aj v samotnom rozhodcovskom konaní.

25. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinných na zastavenie exekúcie, vychádzajúc z dôkazných prostriedkov uvedených v odôvodnení, dospel k záveru, že povinní neuviedli relevantné dôkazy a skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, a preto súd návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

26. Súd rozhodoval aj o trovách exekučného konania vzniknutých v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

28. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

31. Podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.“

32. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

35. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

36. Oprávnený si vo vyjadrení zo dňa 05.03.2021 uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania ako výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie v celkovej

výške 67,81 eur pozostávajúce z odmeny za 1 úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 písm. a) v spojení s § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 54,77 eur (45,64 eur + 20% DPH), z režijného paušálu za rok 2021 vo výške 13,04 eur (10,87 eur + 20% DPH). Súd konštatuje, že nárok na náhradu trov konania ako výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie si oprávnený uplatnil v súlade s Exekučným poriadkom a Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

37. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie oprávneného, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie, priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania vo výške 67,81 eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

38. Povinní si neuplatnili trovy v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie, súd preto o trovách exekučného konania ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.